Ч. 32. Львів, Субота, дня 9 (22.) лютого 1902. Річник VI.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . . 20 кор.
на пів року . . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . . 1·70 кор.

За границею:
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 16 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о $5^1/_2$ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. **пл. Домбровского (Хорунщини).** Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїнї 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Триєстеньский стан виїмковий в раді державній.

(X) Розпорядок міністерства про виїмковий стан в Триєсті і области переказано на вторниковім засїданю посольскої палати окремій комісиї з 37 членів, яка має до 8 днів здати справу палаті. Так отже через 8 днів можна сподївати ся в палаті подібної розправи, яка відбула ся ві вторник.

Пламенна річ социял-демократа Еленбоґена, котрий промовляв з свого становища яко заступник робітників, але в дійсности був оборонцем італїйских анархістів і ірідентистів, певно не причинила ся до усмиреня пристрастий в Триєсті, викликаних там під покришкою робітничого питаня розкладовими елементами. Др. Еленбоґен уміє розогнити уми, викликати страшне обуренє, роздмухати пристрасти, а відтак настроїти жалібно майже до сліз, так що єго виводам можна би майже повірити. Однак приглянувши ся близше всему, доходить ся до переконаня, що все те було лише скусно построїне, обчислене. З єго виводів виходить, що лише социял-демократи мають серце, спочувають нещасним, гнобленим і переслїдуваним, они взяли в монополь всї ті благородні почуваня, які у всїх иньших нїбито вже зовсїм вимерли. Они-ж вислали зараз свого специяльного референта від нужди, нещастя і убожества до Триєсту і сей з муравлиною пильностю збирав там все, що дало би ся зужиткувати для парляментарного успіху, они установили справдешне правительство над правительством. Социял-демократи так радо иньшим верствам кидають в очи докір визискуваня, але чи їх тактика в тім случаю не є як-раз визискуванєм?!

З всїх подій і познак доси зібраних виходить вже ясно, що загальна робітнича змова була лише приводом, була точкою виходу для тих, що хотїли визискати робітників до своїх цїлий і на се вказав, хоч вельми оглядно, др. Кербер. З огляду на заграничну полїтику, на союз нашої монархії з Італїєю, міністер-президент лише натякнув на те, що у всїм тім була рука ірідентистів, котрі під безпечною покришкою тридержавного союза ведуть безоглядно і безкарно своє ремесло. Тут правительство повинно було ясно і виразно поставити справи і вимагати виразного обрахунку, наколи союз має бути союзом. Італїя повинна знати, що Триєст є австрийским містом, а італїйске правительство повинно недвозначно дати пізнати ірідентистичним елементам, що тут нема кого »визволяти«.

Однак річ д-ра Еленбоґена не викликала того вражіня в палаті, на яке він спекулював. Велика більшість палати не затратила ще почувань милосердия, але й розуміня потреби ладу і спокою як-раз в інтересї самих робітників і ухвалила на внесенє д-ра Катрайна вибрати окрему комісию і їй поручити розслїдженє тих подій. Внесенє д-ра Еленбоґена на усуненє намісника і знесенє виїмкового стану перепало, як і внесенє, щоби комісия до трех днів здала справу, а принято внесенє д-ра Дершати на 8-дневний речинець.

Вправдї, не богато се часу, щоби основно розслїдити материял так всесторонний, але не можна сумнївати ся, що комісия упорає ся з ним в тім часї і предложить палатї внесенє на принятє до відомости розпорядків правительства, які показали ся конечними для привернення ладу і безпечности житя.

Італїяньский клюб показав досить резе ви в цїлій справі, хоч один речник єго Гортіс досить виразно висловив, що не чує особливої примани до Австриї, а другий Бартолї виступив доволї радикально. Через 8 днів повторить ся та сама розправа з певними відмінами, але австрийске правительство буде мало з сего науку, що в давнїйших часах і в недавних ще багато нагрішено, пособляючи посередно зростови ірідентів.

Русини в північній Америцї.

Окремий характер — пише »Gazeta handlowo geograficzna« — має еміґрация Русинів до Канади. Там еміґрують не робітники для зарібку, але пересиляють ся рільники з цїлими родинами на завсїгди, поселяючись на ріли. Є се рільнича кольонїзация.

Як заробкова еміґрация істнувала і істнує лише з західної Галичини, так знов ся рільнича, кольонїзацийна еміґрация рекрутує ся виключно лише зі східної Галичини і Буковини.

Перші рускі селяне в числї кількох родин із станиславівского повіту виїхали до Канади в р. 1893. і 1894. за приміром еміґруючих з сусїдства Нїмців-кольонїстів і поселились в північно-західній канадийскій провінциї Альберта в оселї Една коло міста Едмонтон над рікою Саскачеван.

В часї пануючої у східній Галичинї в лїтах 1895. і 1896. горячкової еміґрациї до Бразилїї, піднесено між Русинами проєкт звернення руского, еміґрацийного руху до західної Канади. Кількох інтелїґентних Русинів удало ся навіть на місце за-для розслїдженя тамошних услівий і звернуло еміґрацийну хвилю до Канади. Помимо, що кошти подорожи переселеня виносять значні квоти, бо в переїздї не було жадних полекший, переселило ся досить знатне число руских селян до Канади. В протягу лїт 1895—1901 поселило ся там около 40.000 Русинів з Галичини і Буковини, осїдаючи переважно на даровых т. зв. гомстедах (по 160 акрів), на диких степах в північно-західних провінциях: Манїтоба коло Вінїпеґу, Асінїбоя, Саскачеван і Альберта.

Канадийский кольонїзацийний спосіб розсипав се населенє по широких північно-західних степах. Найбільша часть Русинів є в Манїтобі (пр. в чотирох кольонїях: Stuartbrun, Dauphin, Plesant Home і Sifton поселило ся звиш 10.000 Русинів, однак віддаленє одної кольонїї від другої є так знатне, що їзда зелїзницею з одної до другої тревае 2—3 днї). Стуартбрун віддалене від міста Вінїпеґ (столицї Манїтоби) на один день їзди зелїзницею. Рівнож є досить знатна часть Русинів в самім Вінїпеґу і околицї (кольонїї Brocken Head, St. Norbert, Gonor), а вкінци в Shoal Lake (Ethelbert, Springfield) В Асінїбоя є руска кольонїя Йорктон, в Саскачеван: Cacharoon.

Лишень тілько в провінциї Альберта, коло м. Едмонтон, поселена руска людність є дещо більше згуртована, творячи шість кольонїй на просторони 900 кв. миль анґл. (35 австр. миль) в загальнім числї 8.000 осіб. Сї кольонїї положені над рікою Саскачеван, в сусїдстві французкої кольонїї Ст. Альберт і нїмецкої Стоней Плєн, на 60 анґлїйских миль від міста Едмонтон. Сї кольонїї ідуть в такім порядку: Edna, Wostok, Whifort, Victoria, Beaver Lacke і New Kołomya, а також Rabbit Hill (де Русини закупили від Нїмців вже управлені фарми по 400—900 долярів).

Підсонє в західній Канадї є дуже остре, так що часто в серпни приморозки виряджують шкоду в збіжу на пни. До розпочатя господарства на фармі треба якогось капіталу, тож положенє загалу біднїйших кольонїстів є дуже прикре. Они удержують ся через перші роки з заробітків на дальших нїмецких кольонїях, або при зелїзницях, покидаючи жінки з дїтьми на своїй фармі на дикому степу. Дорослі дїти ідуть на службу до богатих місцевих фармерів, а дївчата до міста, де дуже скоро образують ся, але і асимілюють ся, перемінюючись з наших Маринь на анґлїйскі або французкі ледії.

Тілько богатїйші селяни, які посїдають трохи капіталу, змогли вже яко-тако загосподарювати ся. Продукують пшеницю, випасають товар. Овочеві дерева і богато ярин не удають ся з причини зимного підсоня. Загал нових кольонїстів живе в нуждї.

Язвою канадийских прерий — окрім надзвичайно сильної зими — є докучливі для чоловіка і зьвірят комарі і ріжні мушки.

В церковній квестиї між канадийскими Русинами панує незвичайний хаос. Латиньский клир хоче притягнути Русинів до місцевих, латиньских костелів (переважно французких), російскі місіонарі навертають їх на православє і се удає ся їм лекше, бо часть Русинів, іменно з Буковини, є православного віроісповіданя. А протестантскі секти хотять Русинів позискати для своєї релїґії.

Знатне віддаленє кольонїй від себе і знов поодиноких поселенців на кождій кольонїї утруднює там орґанїзацию. Тож руский гр.-кат. місіонар, о. Жолдак, висланий туда о. митрополитом Шептицким має не легке завданє перед собою. Занедбанє висланя відповідного числа гр.-кат. сьвящеників до сих кольонїй і взагалї управильненя справ рускої церкви в такий спосіб, як в Сполучених Державах, с. є. через іменованє гр.-кат. епископа так для Сполучених Держав, як і для Канади (в одній особі), може потягнути за собою богато комплїкаций в житю Русинів на канадийскім церковнім поли, та стати причиною цїлковитої страти їх для католицкої Церкви.

Державна рада.

На початку засїданя президент палати подав до відомости подяку архикн. Райнера за ґратуляцийну манїфестацию. Відтак відчитано

внесеня та інтерпеляциї, після яких приступлено з давного порядку до

буджетової дискусиї.

Пос. *Ґреґр* питає президента міністрів, чи він сам має претенсию до довіря ческого народа! Як сумлїнний чоловік не може мати, бо заподїяв ческому народови богато і великих кривд. За єго президентури сповнено цїлий ряд несправедливостий супротив ческого народа. Тож єго відповідию на таке поступоване буде найострійша опозиция. Обовязком правительства є допомочи до осягненя справедливих бажань, а не ховати ся під плащик невтральности. Чехи не можуть чекати, аж їх ворогам подобає ся дати їм ческий урядовий язик і другий ческий унїверситет. Коли не сам президент кабінету, то єго товариші виступають ворожо против Чехів на кождім кроцї, а ідуть на руку нїмецким сторонництвам, які парлямент збезчестили і виставили на посьміховиско сьвіта. Такими способами не уздоровить ся парляменту і не сповнить ся великої місиї, яку приняв на себе президент міністрів. Парляментови безнастанно загрожують бучі і кождої хвилї могуть єго розбити. Тут не поможуть економічні предложеня правительства, бо жаден нарід, а особливо ческий не продасть своїх прав за материяльні користи. Президент міністрів грозив розігнанєм парляменту і абсолютизмом. Чехи приняли з радостию сю грозьбу, бо абсолютизм не може бути для них гіршим, чим лїберальна управа лївиці. Впрочім абсолютизм міг би устояти ся лише коротко, а по нїм мусїла би прийти нова конституция на засадї цїлковитої рівноправности, справедливости і свободи. За таку конституцию ческий нарід боре ся вже від початку конституцийної ери, бо лише на таких основах є можливою згода між народностями. Др. Кербер не уздровить парляменту своїми дрібними средствами, анї не успокоїть народів монархії своїм зручним танцем межи партиями. Чехи не мають довіря до теперішного правительства і будуть голосувати *против буджету*.

Відтак промовляв пос. *Гаґенгофер* з католицкого центра. Коли став критикувати дїяльність Шенерерияцїв, Шенерер кликнув до него: І ви називаєте ся заступником селян, стидайте ся, фуй! На те *Гаґенгофер*: Виспіть ся перше, ви пяні. Се викликало велику бучу. Мало не прийшло до бійки. Після якої чверть години бесїдник відкликав свою обиду і закінчив промову заявою, що буде голосувати *за буджетом*.

Пос. *Пігуляк* висказує жаль, що правительство лише позірно поступає обєктивно супроти Русинів, однак на дїлї єго поступоване далеке від обєктивности. Бесїдник жадає материяльної і культуральної підмоги для дуже убогої, рускої людности. Домагає ся заведеня шкіл, закупна ґрунтів на парцеляцийні цїли і підносить, що релїґійний гр.-ориєнтальний фонд на Буковинї, який будує кошари та иньші будинки, міг би причинити ся до сеї акциї і будувати школи. Належить установити якесь minimum для мужицької екзистенциї, яке повинно бути винятим з під права екзекуциї. Нинї доводить ся прямо з уряду до спролетаризованя мужицького стану. Прямо в застрашуючий спосіб ширить ся лихва між хлопами, управлювана малими банками, які повинні підлягати отрійшій, чим до тепер контролї правительства. Велику біду робить також між мужицьким населенєм горівка. Тож треба старати ся о се, щоби хотяй число шинків та корчмів зредукувати.

Бесїдник заявляє, що єго сторонництво буде голосувати за переходом до подрібної дискусиї над буджетом, бо оно нїколи не відказувало своїх голосів на державні конечности, але в заміну домагає ся від правительства узглядненя жадати руского населеня. Бодай не зїхали єго на дорогу, яка нїкому не вийшла би на добре. Дальше обговорює пос. Пігуляк справу язикової квестиї і підносить, що тепер вже немов мовчки признано права нїмецкого язика як посередничого, коли би однак законно мало ся признати нїмецкий язик державним, тодї богато виступило би против сего. Признаємо добровільно нїмецку мову посередничою, але не дамо примусити ся до того. Кождий против сего запротестує, щоби мав учити ся язика, якого учитись не хоче. Навіть дїти у Вжесні не хотїли сего вчинити.

В дальшім ходї розправ виголосив довшу бесїду пос. Яворский, відтак промовляли пос. Барайтер против, пос. Берирайтер і Менґер за буджетом.

Засїданє скінчило ся $^1/_2$7. год. вечером, слїдуюче нинї.

Новинки.

— **Календар.** В суботу: гр.-кат. Никифора; рим.-кат. Петра. — В недїлю: гр.-кат. Харлампія; рим. кат. Романи.

— **Президия Славяньского Центра** (др. Шустершіч, др. Грубан і Барвіньский) зложили на руки Апост. Нунция бажаня в день ювилею Папи Льва XIII.

— **Товариство руских ремісників „Зоря“ у Львові** уряджує як і минувших лїт дня 2. н. ст. марця в великій сали »Народного Дому« концерт в память XLI-их роковин смерти Тараса Шевченка з величавою проґрамою, в котрій возьме участь п. Корнило Устиянович. Сподїємо ся, що руска суспільність заповнить по береги салю — тож хто не хоче, щоб опісля не міг дістати місця, постараєсь о білєт вже тепер в згаданім товаристві, ул. Краківска ч. 17 — що дня вечером. Подрібну проґраму оголосить ся небавом.

— **Тарасове сьвято в Снятинї.** Руска міщаньска Читальня в Снятинї устроює в недїлю дня 23. лютого в сали Маґістрату *в 41-ші роковини смерти Т. Шевченка вечерницї* з такою проґрамою: 1) Вступне слово; 2) Зазвенїмо, муж. хор.; 3) Молитва, міш. хор в супроводї орхестри; 4) Думи мої, муж. хор; 5) Хустина, деклямация; 6) Ме згасайте, міш. хор; 7) Што чутіс, муж. хор; 8) Die Wache der Königin Overture, орхестра; 9) Велія слава єго. псалом, міш. хор; 10) Где срібнолентий, муж. хор; 11) Чом річенько, міш. хор; 12) Завіщанє Т. Шевченка в супроводї орхестри. — Початок точно о 8. год. вечером. — Цїни місць: Місця сидячі 1 К, місця стоячі 60 сот., для селян місця стоячі 20 с. — Чистий дохід призначений на запомоговий фонд для руских академиків. — По концертї відбуде ся *забава з танцями*.

— **В „Кружку українських дївчат“** у Львові відбуде ся в недїлю 23. с. м. о $3^1/_2$ год. пополудни *відчит тов. Д.* Видїл просить Товаришок, щоби зійшли ся численно.

— **Вибори до міскої ради у Львові.** „Львівский Комітет“ поставив на своїй лїстї межи 50 кандидатами на радних трех Русинів: д-ра Костя Левицкого, адвоката; о. Мартина Пакижа, крилошанина і д-ра Дамяна Савчака, судового радника.

— **З Надвірнянщини.** В Зарічу відбуло ся дня 16. с. м. отворенє читальнї. На се торжество прибув, не жалуючи труду, др. Лагодиньский,

---

Андрій Веретельник.

В рецензиї.

(Конець).

Того ж дня таки вислав він драму у руске видавництво.

— От і знов пішло, і знаю, що пропало; небоже, пиши та висилай, так що місяця, а дїти нехай гинуть і ти з ними з голоду.

Докоряла, але й видно, з жалем жінка.

— Слухай, Юстусю, се бачиш, на конкурс, може як-раз і теє... і сотка, знаєш, не одну прірву загатив би...

Вона удавала, наче не слухає його, дивила ся в иньшу сторону загнївана, хоть і жалувала його. Однак як роздумала і десь взялась іскорка надїї: „Може Господь змилосердить ся, може й буде сотка...“ Дїти голі, злиднї, довги, клопоти.. Цїле житє було мізерне, а тепер на старші лїта у двоє гірше жити... Глянула на нього, але все лукавим нїби поглядом.

— Та коби Господь змилував ся, але я сумнїваю ся...

— А може й як-раз!...

— То знаєш, що зате було-б?

— ?

— Виїхав-бись у гори трохи на здоровий воздух. Давнїйше ще радили тобі лїкарі їхати у гори... Але я все таки сумнїваю ся.

— — — — — — — — —

Було засїданє рускої видавничої комісиї.

— Є тільки одна драма на конкурс, Незваненка і три комедиї — мовив секретар комісиї.

— Адже конкурс був оголошений тільки на драму народну, навіщо-ж комедиї — обізвав ся хтось.

— Може й з комедий виберемо що — мовив другий.

Засїданє скінчилось і драму Незваненка взяв до ренензиї один лїтерат. На третїй день він віддав її секретареви із заміткою, що можна друкувати її. Але секретар предложив її на друге засїданє, де ухвалено дати драму ще до одної рецензиї фаховому чоловікови драматурґови. Той по трьох тижнях теж сказав, що можна друкувати.

— Але, що-до мови — замітив він — то мабуть не чиста вона як належить, треба-б фаховому чоловікови ще передати її.

Передано професорови руської мови, але саме тодї, як він виїздив вже на село на вакациї.

— Отсе гаразд — мовив він — перегляну на селї у холодочку де, тай перешлю Вам. Коли думаєте друкувати?

— Як найшвидше.

— Постараюсь.

* * *

Було вже по вакациях.

Незваненко сподївав ся, що ось-ось надійде премія за драму. А тепер здала-б ся. Не на те, щоб у гори їхати — син у четвертїй ґімназияльній двійку дістав, треба було заплатити »дидактум«, а нї, то чотири лїта синових, тяжких, кривавих для Незваненка... пропало.

— І що воно може бути? — питав сам себе. В місяць по отриманю драми написали, що будуть друкувати, але щось до нинї нема нїчого, вже третїй місяць.

Часом так і перед жінкою дивував ся.

— Напиши, упімни ся — радила вона.

— Е, якось не випадає, може завтра вже надійде... Ага, знаєш, то вакациї були, все було виїхало, а тепер поз'їздились, от і пришлють, що йно не видно...

Вже було півтора місяця по вакациях. Незваненко ішов сумний, наче осїнний день улицею Львова— стрінув ся з секретарем комісиї видавничої — знакомий чоловік.

— Здорові були!

— А, здорові, здорові, пане Незваненко! Що пороблянєте у нас?

— А ось найстаршого сина віддав до торговлї за хлопця.

— Того, що до ґімназиї ходив?

— Так.

— Длячого-ж?

— Знаєте, двійку дістав, заплатити було нїзвідки тай...

— Гм, шкода, шкода.

— А що там, пане, з мою драмою чувати?

— З драмою, з вашою? Гм, не пригадую собі... Ага, ви на конкурс прислали її, ага знаю, знаю. От по обідї зайдїть до канцеляриї, там є записано, погляну і скажу вам.

Пополудни сказав йому секретар.

— Ваша драма, на жаль, ще в рецензиї у пана професора Н., він мешкає на улицї З., потрудїть ся до нього, він тепер у дома буде, так довідаєтесь.

— В рецензиї ще?...

Нужда гнала його питати про долю свої драми.

У професора сказала служниця прийти за дві — три годинї, бо »пан пішли спати«.

За три годинї був у кухнї знов.

— Прошу заждати хвильку, тепер пан пють гербату, я піду поспитаю.

Так за пів години попросила його до пана.

— Вашу драму, добродїю — казав професор — я отримав, як їхав на вакациї, думав, там перегляну. А там, бачите, знакомі, прогульки і се і те і не міг я прочитати, немав коли. Взяв її у мене один сьвященик, що сам драми пише, казав, прочитає і пришле, але ще не прислав. Однак я впімну ся у нього зараз завтра; ось занотую собі.

— — — — — — — — —

— А що, бач, я казала, що так буде, я казала, що твоїх писань не потребують там!...

Докоряла жінка, але її жаль було чоловіка. Всеж таки докоряла.

— Завсїгди на моє вийде! — казала. — Шкодя твого всього...

— Е, дай минї спокій, кажу тобі, що драма моя ще в рецензиї. Як-раз на Різдво премія буде.

Мовив, потїшаючи Незваненко.

адвокат з Делятина і промовив до зібраних Гуцулів теплими словами.

— **Комерс краківских академиків**, що відбув ся дня 17. с. м. в готелю Кляйна, ухвалив: 1) признане для учеників російских ґімназий за оборону прав польскої мови; 2) перетворити комітет помочи для молодїжи з під пруского забору на комітет постійної помочи для тих жертв з усїх трех заборів, котрі терплять за участь молодїжи в борбі о народні ідеали; 3) признати напрям угодової полїтики, що старає ся викликати симпатиї до Росиї, за безусловно шкідливий та візвати всї здорові елементи суспільности до противдїланя такій полїтицї; 4) збирати складки, щоби Славяньскому Обществу в Москві звернути гроші, прислані ним презесови польского Кола Яворскому для потерпівших в процесї за Вжесню. Крім того один в руских академиків зложив іменем рускої молодїжи, пробуваючої в краківскім унїверситетї, таку заяву: „Українська молодїж, присутна на загально-академічнім комерсї на дни 17. лютого в Кракові, виходячи з того становиска, що кождій нациї прислугує право образувати ся в своїй питомій народній мові, протестує против варварского поступованя російских властий і з погордою пятнує нарушене того природного закона, якого допускають ся вони на кождім кроцї на нациї польскій, а передовсїм українській“.

— **В самоубійчім намірі** стрілив до себе вчера о $4^1/_2$ год. пополудни Витовт Демянчук, співробітник »Дѣл-а«. Куля 7-мілїметрового револьвера застрягла в груди коло серця. На голос стрілу збігли ся сусїди і візвали ратункову стацию. Небавом прибув віз зі стациї з лїкарем і комісар полїциї. Денат лежав на долівцї, опертий боком о фотель і ледвидавав слїди житя. По скріпленю раненого ін'єкциєю перевезено єго на хірурґічний відділ головного шпиталя, де сейчас відбула ся операция. Стан недужого є грізний. — Як нас інформовано нинї о $3^1/_2$ год. попол., стан здоровля раненого не змінив ся.

Причиною до заподїяня собі смерти мала бути — після полїцийного протоколу — нещаслива любов. На столику в кімнатї Демянчука лежав памятник п-ни В. Г., в якім під еротичним стишком написано: »Не вір нікому — написав в пів години перед смертию Демянчук“. Крім сего лежали два листи, один до п. Теодора Олєарчука у Львові (ул. Руска 1.) а другий до п. Белея, редактора »Дѣл-а«. Листи і иньші письма як також ключ від кватири зложено в комісарияті Личаківскої дїлницї.

— **По розрухах в Триєстї**. Від чотирох днїв в Триєстї настав спокій. Війско, що сторожило державні уряди, уступило, а лише патролює на улицях міста. Виїмковий стан і наглі суди ще не знесено, але в будучім тижни певно прийде до сего. — Підчас страйку заряд Льойду спровадив значне число палячів з Венециї і з Грециї, а тепер віддалює їх, аби зробити місце давним робітникам. Доси ще 100 давних палячів дожидає опорожнених місць. — Підчас розрухів знищено більше як 400 лїхтарень, вартости 30.000 К.

— **Зима в Парижи** під теперішну пору є о много острійша як у нас. В остатних днях були в Парижи такі морози, що понад 20 осіб замерзло на улицях.

— **Стрейк в Рєцї**. Столярскі робітники і теслї, що займають ся будовою стайнїв на кораблях, зайстракували, бо підприємець обнижив їм платню. Страйкуючі звернули ся о посередництво до полїциї і до промислової власти, а сї станули по сторонї робітників. Мировий суд, скликаний в сїй справі, порішив, що підприємець має на власний кошт відставити робітників на те місце, звідки їх спровадив, або додержати заключеної умови.

— **Наслїдки піяньства**. Антонина Чорт з Райска в повітї подґурскім запивала ся з своїм нареченим Томою Влодарчиком з Курдванова в коршмі в Курдванові, а вернувши о півночи домів запита, розбираючись перевернула на столї горіючу лямпу нафтову. Хотячи переконати ся, чи лямпа розбила ся, засьвітила сїрничок, від чого займила ся нафта, а від неї одїж на Чортівній та постіль на ліжку мешкаючої спільно з нею Мариянни Скшиньскої. Скшиньска збудила ся і зачала гасити огонь, а передовсїм винесла з ліжка свої там спячі малі дїти. Чортівна тимчасом вибігла перед хату, щоби загасити на собі горіючу одїж. Она не могла дати собі ради і кричала. Коли на єї крик надбіг найблизший сусїд Бернард Клїмас, застав Чортівну омлїлу на земли і попечену на цїлім тїлї. Єї відвезено до шпиталю в Кракові, де она другого дня померла.

— **Добре ратував**. В шпитали в Авіо в полудневім Тиролю стала ся дня 9. с. м. така страшна подія. Один з божевільних в тім шпитали, якийсь Маббоні, кинув ся був на сторожа шпитального і став єго душити. Сторож наробив крику і єму прибігли на поміч одна милосердна сестра і якийсь слабий на умі чоловік, котрому вільно було ходити свобідно. Сей побачивши, що дїє ся, вхопив поліно і ратуючи сторожа, вдарив Маббоніго з цїлої сили по голові так, що забив єго на місци.

— **Подяка за прислугу**. Китайский цїсар оголосив ось таке розпорядженє: »Дня 14. грудня ми опустили Кайфенґфу і переправили ся через Жовту ріку (Гоанго) коло Лїюненкао. Погода була чудова, а вода гладка як зеркало. Цїсарска дружина могла безпечно перейти ріку, що викликало загальне одушевленє. Є се заслугою приязних нам річних богів. За те Таіванґ і иньші боги мають одержати в нагородї окремі почетні титули. Поручаємо отже державному секретариятови для церемонїй, провірити справу і предложити титули, якими маємо надїлити богів«.

— **Зроснені близнята**. Славний цирк Американця Барнума возив по цїлім сьвітї двоє дївчат, близнят, що боком були зроснені до себе, але лиш в однім місци, так, що они могли досить свобідно порушати ся. То були близнючки з Індиї, і одна з них називала ся Дудіка а друга Радіка. Перед кількома недїлями занедужала одна на запаленє легких, а лїкарі підозрівали, що недуга є наслїдком туберкульози. Доси обі сестри перебували щасливо всї дитинячі недуги. Скоро одна занедужала, та зараз потім занедужала й друга, а коли одна подужала, то подужала й друга. Але тепер настала обава, що коли одна занедужала на туберкули, то готова й друга набавити ся тої хороби, і так могли би обі померти. Щоби уратувати бодай одну, не було иньшого виходу, як роздїлити їх за помочию операциї. На то і згодила ся була їх прибрана мати, а поправдї якась женщина, що взяла їх за своїх, щоби лиш заробляти ними великі гроші, і близнята віддано до шпиталю. Але в послїдній хвили тота прибрана мати видячи, що стратить заробок, стала домагати ся, щоби бодай до операциї впускано людий за гроші та щоби підчас операциї роблено фотоґрафічні знимки, так, щоби опісля хід цїлої операциї можна було показувати за гроші. Лїкарі не хотїли на се пристати. „Мати“ хотїла відтак забрати близнята зі шпиталю, але остаточно надумала ся і згодила ся на операцию, котра відбула ся онодї. Операцию перевів француский хірурґ др. Доаєю, і она тревала всего 20 мін. Дїти занаркотизовано і так покладено їх на операцийний стіл. Заким ще приступлено до операциї, змірено у дївчат силу битя серця і теплоту тїла. Показало ся, що у недужої Дудіки бив живчик на мінуту 130 разів, а у здорової 90 разів. Теплота тїла у недужої була 39 степенів, знак великої горячки, а у здорової Радіки було 37 і пів степеня, отже стан підгорячковий. Місце, в котрім їх тїла були зрослі, було на 7 центиметрів довге а на 4 центиметри грубе. В тім місци підвязано тїло добре, щоби не сплило з них богато крови, а відтак розрізано по серединї. Рани відтак зашито і перервано наркозу. По довшій хвили обі сестри пробудили ся, а коли їх лїкарі спитали, де їх що болить, то обі сказали, що чують біль в грудех. Дудіка перша, коли очуняла, спостерегла, що стало ся і з жалем сказала до своєї сестри: Таже нас розрізали! — і по сих словах легко омлїла, мов би лиш заснула. По операциї бив живчик у Дудіки вже лиш 116 разів на мінуту а у Радіки 84 разів. Теплота тїла у обох була вже лиш 37 і пів, знак, що горячка значно зменшила ся, майже уступила. Вечером стан обох недужих був зовсїм вдоволяючий, але до тижня одна з сестер, у якої проявила ся туберкульоза, померла.

— **Чудне завіщанє** полишила якась панї М. Кімбал з Сен[illegible] в Америцї. В завіщаню стоїть чорне на білім, що померша записує все своє майно, около 60 тисяч долярів своїй сестрінцї, паннї на відданю, але під услівєм, що нїколи не піде замуж. В противнім случаю не одержить нїчого, а цїле майно має бути роздїлене поміж далеких свояків помершої.

— **Американьский дотеп**.

— Вел, ти вже ходиш два роки до школи, та скажи менї, чому море в зимі не замерзає?

— Бо так виробили галицкі і мадярскі пани, щоби мужики не утїкали пішки до Америки... »Свобода«.

— **Вісти з львівскої архиепархії**. Архиєрейскі похвальні грамоти з правом крилошаньских відзнак дістали оо.: Савин Яцковский в Хмільнї і катехити ґімназий оо. Дамян Лопатиньский в Тернополи, Евг. Громницкий в Золочеві і Петро Крипякевич при IV. ґімназиї у Львові. — О. Максимілїян Струміньский, декан і парох в Ставчанах, іменований ординар. шкільним комісарем в деканатї щирецкім а о. Айт. Билинкевич із Знесїня в деканатї львівскім. — Намісництво згодило ся на канон. інституцию о. Кароля Бутриньского яко пароха в Черепинї і консистория візвала єго до інституциї на місяць марець с. р. — В пропозицию на Надїтичі принятий о. Клим. Калиньский (сам один). — О. Николай Левицкий із Сухорічя дістав презенту на Оброшин. — О. Мих. Бобовник, завідатель Оброшина, дістав завідательство в Сухорічю. — Речинець для рукополаганя назначений на 4. н. ст. марця. Прозьби о принятє в пресвит. дім треба внести до 25. н. ст. лютого в митроп. Ординарият. — На конкурс записані: Голешів дек. журавеньского з речинцем до 15. марця; Сухорічє і Криве до 20. марця; Помонята до 27. марця; Сихів (дек. щирецкого) до 10. цьвітня а також посада катехита при видїловій школї св. Анни у Львові з речинцем до 10. марця.

Наука, штука, лїтература.

— **Комар ч 3**. з 1. ст. ст. с. м. появив ся мимо крепкого морозу і приніс на своїх паперових крилцях гарні ілюстрациї з перлинами руського гумору.

— **Дороге видавництво**. В Новім Йорку вийдуть небавом твори Дікенса в 130 томах. Цїлий наклад виносить лише 15 примірників, а один том творів буде коштувати 1.000 долярів. Мимо що 130 томів буде коштувати на наші гроші 585.000 К, то вже доси зголосило ся 5 передплатників.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **„Народний Дім“ в Тернополи**, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою, вписано в реєстр стоваришень заробкових і господарских. Цїлию стоваришеня є піднесенє добробиту членів єго через купно і продаж недвижимостий, будованє чиншових домів і приймане гроший на склад процентовий в формі позичок і удїлюванє тихже Заряд стоваришеня зложений з слїдуючих членів: Ізидор Мидловский, ц. к. совітник суду краєвого, др. Станислав Чикалюк, адвокат краєвий, о. Дамян Лопатиньский, гр.-кат. катехит ґімназ., Ізидор Голубович, кандидат адвокатский і Василь Чумак, міщанин, всї в Тернополи замешкалі. Фірму стоваришеня підписує двох членів заряду під виписаною або витисненою назвою стоваришеня. Відвічальність членів за зобовязаня стоваришеня є обмежена, позаяк відповідають за зобовязаня стоваришеня чотирократною сумою записаних удїлів.

Телеґрами.

Відень, 21. лютого. Мінїстер скарбу Бем-Баверк відбув вчера довшу конференцию з президентом мінїстрів д-ром Кербером в справі цукрової тарифи. Пополудни відбула ся в сїй справі кабінетова нарада.

Загреб, 21. лютого. Загребский сойм приняв одноголосно нагле внесенє, аби Папі римскому зложити желаня з нагоди ювилея.

Рим, 21. лютого. Вчера вітворено парлямент престольною промовою, яка заповідає ряд суспільних законів. В промові зазначено, що відносини межи державами є як найлїпші, а становиско Італїї до иньших держав є корисне. Дальше піднесено, що італїйске правительство стоїть за відграниченєм державної власти від церковної.

Мадрид, 21. лютого. З Сараґоси доносять, що там вибухнув загальний страйк.

Мадрид, 21. лютого. Ходить чутка, що по заведеню стану облоги в цїлій Іспанії, мінїстерство подасть ся до димісиї.

Барцельона, 21. лютого. Знатне число кораблів відїхало з порту, не виладовуючи товарів, бо демонстранти мали напасти на них і ограбити.

Страйкуючі убили трех робітників, що хотїли повернути до роботи.

Вчера прибули ту нові віддїли війска.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту »Днїстер« ч. 1800**. на фонд академічної молодїжи вплинули д. 12. лютого 1902 дальші жертви: о. Й. Любинецкий Дубовиця складку 47 К 20 с. (від парохіян з Середного збірку з коляди 21 К 20 с., збірка від гостей на забаві у о. Й. Любинецкого в Дибовици 26 К); о. Сильвестер Стецак даток за лютий 6 К, др. Лев Петровский Вашківцї складку 16 К (від себе 5 К, др. Александра Петровского 5 К, учителя В. Кавіша 4 К, А. Поповича 2 К); Д. Нестайко Чернелиця за лютий 5 К. Ом. Попович парох в Городници складку 5 К (від себе 2 К, брацтва з Передіваня 3 К); Ніза Поповичівна Сторожинцї другу складку 23 К (від А. Соневицкого 6 К, Микетовича 6 К, »Ч. И.« 4 К, панї Сивакової 2 К, Іваницкого 2 К, Й. Левицкого 2 К, Польмого v. Пташиньский 1 К, з дописною.

»А я на сторожи коло Вас
Поставлю слово в слушний час,
Де любов у вітчинї героїть
Там грудь сильнїйша від гармат«;

о. В. Утриско Скварява нова за лютий 5 К, о. Д. Колодницкий Ягольниця на руских богословів 2 К, о. А. Брунець Хлївчани шле гостинець вигнаним борцям Руси 10 К, Ю. Мартинюк Заліщики 2 К, О. Чубатий Коломия складку 9 К (від себе за лютий 5 К, одноразові датки від В. Кобриньского 2 К, К. К. 2 К); А. Лепкий Коломия складку 11 К 82 с. (від себе 6 К, Ф. Кляймана 1 К, Д. Шіклера 1 К, Райзля Айфермана 80 с., дрібними датками 3 К 02 с.); о. Ам. Бородайкевич Окняни 5 К, о. А. Рибак Утіховичі за лютий 2 К, Народна Торговля Борщів за коляди 5 К 30 с.; разом того дня 154 К 32 с.

Дня 13. лютого 1902 вплинули дальші жертви: о. І. Шмериковский Печеніжин складку 50 К (від себе 5 К, пані С. Шмериковскої 4 К, Іванни і Марії Шмериковских 4 К, о. Н. Ґавацкого 2 К, Брацтва церковного св. Михаїла 14 К, Брацтва церковного Воскресенія Христового 10 К, від членів Читальні Просьвіти Н. Ґорецкого 2 К, В. Варчука 1 К, Ф. Соколишина 1 К, Н. Пнівчука 1 К, О. Віщука 1 К, І. Якубенька 1 К, дрібними датками 4 К); др. Т. Соневицкий Борщів за лютий 5 К (рівночасно окремо на друкарню для Парани 2 К; К. Гукевич Пожорітта за січень і лютий 20 К, о. др. Жуковский Станиславів 10 К, А. Стрийский Городенка 6 К, Адміністрация »Руслана« складки вплинувші на єї руки від 17. січня до 11. лютого в кроті 53-16 с., (від О. Єзерскої з Глищави 4 К, о. Ом. Вербицкого з Хмелиск 3 К, О. Гординьскої з Кульчиць 4 К, єї дітий Наталії і Манюсї Гординьских по 1 К, о. Й. Бородайкевича з Драґанівки 5 К, І. Б. за січень 5 К, о. І. Любовича з Острова за січень 4 К. о. М. Самборского з Виткова старого 1 К, Т. Павлюха з Виткова нового 1 К, о. О. Вербицкого з Хмелиск 3 К, Ольги Павловичевої і Наталки Реваковичової зі Львова 20 К, Н. Н. зі Львова 16 с.); п-на М. П. Львів 2 К, Я. Трач з Суботова аґент Дністра складку 17 К 20 с. (від себе 2 К, громади Колодієва 10 К, громади Суботова 5 К 20 с.); І. Гнатків Путятинці складку 1 К 60 с.; — разом того дня 164 К 96 с.

Дня 14. лютого 1902 вплинули дальші жертви: о. К. Фацевич Стрілиска нові складки за січень 14 К 50 с. (від д-ра Гриневича 2 К, Лопушаньского 2 К, В. 1 К, М. 1 К 50 с., Р. 2 К, К. Кадайского 1 К, В. Мазовского 1 К, о. К. Фацевича 4 К); о. Т. Войнаровский Балинці складку 95 К 78 с. (коляду від брацтва в Балинцях 25 К, коляду від брацтва в Трофанівці 30 К, коляду від брацтва з Бучачках 20 К, коляду від парубків в Трофанівці 4 К, датки від В. Демчука 50 с.. Н. Колтека 30 с., В. Драґана 20 с., сьпіваки Н. Рурак, І. Драґан, Н. Демчук, Д. Драґан, Г. Мотейчук, С. Драґан, В. Дедолюк Петра, Ю. Симотюк, І. Корбутяк Юрия, М. Самуляк виколядували у о. Т. Войноровского 2 К, о. В. Залуцкого 2 К, п. В. Барнича 2 К, у селян І. Грабовецкого 20 с., І. Демчука 40 с., І. Дутчака 30 с., В. Михайлюка старшого 30 с., Л. Стефаніцяка 10 с., Тек. Дутчак 20 с., В. Матейчука коваля 10 с., А. Грицюка Василя 10 с., І. Корбутяка Григория 10 с., І. Стефаницяка 10 с., Л. Матейчука 20 с., Ф. Ферлея 10 с., Дм. Деделюка Оп. Я. 1 К, С. Деделюка Ом. 20 с., Д. Деделюка Ом. Гр. 1 К 10 с.. І. Деделюка Оп. 10 с., С. Демчука 20 с., В. Грабовецкого дяка 30 с., П. Войтіховского 20 с., І. Огриньчука 10 с., В. Савяка 40 с., Ю. Михайлюка 20 с., Гр. Фирлея 20 с., Ф. Деделюка 18 с., Ф. Грицюка 80 с., С. Корбутюка 40 с., С Семенчука 40 с., С. Семотиска 20 с., М. Рурака 20 с., Д. Рурака 40 с, Н. Котека 20 с., Антонюка 20 с., Г. Угриньчука 20 с.).

(Дальше буде).

По день 20. лютого 1902. р. включно вплинуло **53 907 К 01** сот.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Від огню обезпечайте ся тілько в »Дністрі«.

Дністер

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч 10. (дім »Просьвіти«).

є одиноким руским Товариством асекурацийним.

Фонди »Дністра« з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386.402 кор.	83 сот.	разом 645.383 кор. 59. сот.
Резерва премії	205.227 „	— „	
Резерва специяльна	6.000 „	— „	
Фонд емеритальний	47.753 „	76 „	

»Дністер« обезпечає будинки як також збіже і пашу против шкід огневих. Всї три ВП. Ординарияти припоручили **»Дністер«** Веч. Духовеньству і всїм вірним.

Оплата премії в »Дністрі« є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє **»Дністер«** межи своїх членів яко звороти. В р. 1900 і 1901. виносить зворот 8%.

Шкоди виплачує **»Дністер«** дуже скоро, а оцїнку шкід переводить разом з делеґатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив **»Дністер«** 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени »Дністра« можуть без перешкоди затягати позички в Банку краєвім і касах ощадности, бо каси ті принимають поліси **»Дністра«** при позичках гіпотечних

На житє можна обезпечати через **»Дністер«** — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д — краківскім Товаристві, а з провізиї від тих обезпечень відступає **»Дністер«** часть на рускі добродійні цїли

Аґенциї передає **»Дністер«** радо селянам, господарям, особливо де нема **»Дністра«**. Аґенти заробили 349.486 кор. провізиї.

На житє обезпечайте ся тілько через »Дністер«.

Селяне! убігайте ся тілько о аґенциї »Дністра«

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна

Небувала, сензацийна проґрама!

від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасти військової музики 80. п. п.

1) **Увертура** (Реклямоґраф). 2) **She**, чотири елементи, найбільше сензацийне видовище на сценї. 3) **The three Hugosset**, королї ґімнастиків на потрійнім реку. 4) **Чотири сестри Mac-Goverus**, анґлїйскі танцї акробатичні. 5) **Jean Marconi**, в своїм пречуднім актї: В країнї музики і сьвітла. 6) **The Comedy Four**, американьскі мінстрелї. 7) **Janowski Trio**, ексцентричний акт акробатичний. 8) **Alda Ireos**, француска субретка. 9) **Abs-Avello**, містецькі ґімнастики. 10) **Американьский біоскоп**, нова серия живих фотоґрафій.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В недїлю і сьвята два представленя. Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Господиня

для заряду дому і господарства, вдова середних лїт, пошукує місця на скромних услівях.

Близші інформациї в редакциї »Руслана«.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	до Львова (приходить о годині)
	6·10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
	6·20	з Чернівців (Іцкан, Галицу), Гусятина
	6·46	з Брухович, щод. від 16. мая до 15. вер. як
	7·45	з Янова
	7·40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
	8·00	„ „ на дв. головний
	8·10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока
	8·15	з Сокаля, Рави рускої
1·35	8·50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина
	11·45	з Ряшова, Любачова, Самбора
	11·55	зі Станиславова (Керемеве, Потутор)
	12·55	з Янова
	1·10	зі Сколього, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.
	3·14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
	4·40	зі Самбора, Борислава, Стрия
1·20	5·11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
2·35	5·35	„ „ „ на дв. голов.
	5·50	з Кракова
1·45	5·40	з Чернівців, Іцкан
	6·00	з Сокаля, Белзця і Любачова
Ніч		
	7·36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
	8·50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня щод.
	9·41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно
	9·20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
8·40	9·50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова
8·21		
12·15	9·40	з Чернівців, Букарешту,
	10·20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша
	10·20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10·02	„ „ „ на дв. голов.
	3·12	з Підволочиск Копичинець за дв. Підзамче
	3·35	„ „ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	зі Львова (відходить о годині)
	6·25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
1·55	6·30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
2·08	6·43	„ „ „ дв. Підзамче
	6·35	до Лавочного (Мукача, Пешту) Борислава
8·30	8·40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
2·55		
	9·00	до Сколього до Лавочного (1. лив. до 15. вер
	9·15	до Янова
	9·25	до Тернополя, Бродів, Гусятина дв. Підз
	9·42	„ „ „ дв. гол.
	10·20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
2·40	10·25	до Чернівців,
	1·25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділї і сьвята
	2·15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділї і сьвята
	3·05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
	3·15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
	3·26	до Брухович щод. від 16. мая до 15. вер.
	3·30	до Ґанчева, Хирова, Любачова
Ніч		
	6·10	до Станиславова
12·45	6·20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	6·20	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно
	6·35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
	7·10	до Тернополя, Бродів дворець головний
	7·32	„ дворець Підзамче
	7·25	до Сокаля і Рави рускої
	7·52	до Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.
	8·30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
2·51	10·20	до Чернівців і Іцкан
	11·00	до Кракова, Відня, Варшави
	11·10	до Підволочиск, Бродів дв. голов
	11·32	„ „ дв. Підза
	4·15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
	4·45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод

УВАГА! Каси бюра часу є від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.

Час середно-европейский рівнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В місті видають білєти їзди: Звичайні білєти аґенция часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць держав них (ул. Красіцких ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принимає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принимає до переховання папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділї депозитовім.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.